

РЕШЕНИЕ

№ 1741

гр. София, 18.03.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 73 състав,
в публично заседание на 21.02.2024 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Елеонора Попова

при участието на секретаря Кристина Българиева, като разгледа дело номер **9400** по описа за **2023** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производство по чл. 156 и сл., във връзка с чл. 129, ал.7 от Данъчно-осигурителния процесуален кодекс /ДОПК/.

Образувано е по жалба на С. И. Ч., против Акт за прихващане или възстановяване /А./ № ПО-22221923072510-004-001/09.06.2023 г., издаден от Е. Л. К., на длъжност Старши инспектор по приходите при Териториална дирекция (ТД) на Национална агенция по приходите (НАП) - С., потвърден с Решение № 1164/17.08.2023 г. на Директора на Дирекция "Обжалване и данъчно-осигурителна практика" - С. при Централно управление на НАП.

Жалбоподателят оспорва акта за прихващане или възстановяване, с който му е отказано възстановяване на недължимо платени 847,57лв. В жалбата са изложени аргументи, обосноваващи незаконосъобразност на А., като издаден при неизяснена фактическа обстановка. Моли съда да отмени обжалвания акт.

В съдебно заседание, жалбоподателят, поддържа жалбата, като изразява искане за отмяна на А. и произнасяне с указания за възстановяване на претендираната сума.

Ответникът – директорът на Дирекция ОДОП – С., при ЦУ на НАП, редовно уведомен, чрез юрисконсулт А., моли съда да отхвърли жалбата като неоснователна и недоказана. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - С. ГРАД, след като обсъди доводите на страните и прецени събраните и приети по делото доказателства, приема за установена следната фактическа обстановка:

Липсва спор по фактите по делото, а и от представените доказателства се

установява, че С. И. Ч. е подал Искане за прихващане или възстановяване с вх. №19-94-18-185/07.06.2023 г. по регистъра на ТД на НАП С. /л.39/, с което на основание чл. 129, ал. 1 от ДОПК е претендирал възстановяване на недължимо внесена сума в размер на 847,57 лв. Към Заявлението били приложени копия на платежни нареждания: за сума от 166,00 лв. с основание за плащане „данък по чл. 50 от ЗДДФЛ за 2013 г.“; за сумата от 313,00 лв. с основание за плащане „Д. по ГДД за 2014 г.“ и за сумата от 128,40 лв. с основание за плащане „данък по чл. 50 от ЗДДФЛ за 2009 г.“

Във връзка с така подаденото искане от С. И. Ч., с Резолюция за извършване на проверка /Р./ №ПО-22221923072510-ОРП-001/07.06.2023 г. /л.38/, издадена от Т. Г. М., на длъжност главен инспектор по приходите при ТД на НАП - С., е възложено извършването на проверка от Е. Л. К.- старши инспектор по приходите, по вид задължение“ сметка за принудително изпълнение, за 07.02.2023 г., относно сума за възстановяване- 847.57 лева, като е посочен обхвата на фактите и обстоятелствата, които да се установят, със срок за довършване на проверката- 03.07.2023 г.

Проверката приключила оспорвания в настоящото производство А. №ПО-22221923072510-004-001/09.06.2023 г. /л.21 и сл./, издаден от Е. Л. К., на длъжност старши инспектор по приходите при ТД на НАП – С., предмет на настоящия спор. Същият е връчен на жалбоподателя по електронен път на 12.06.2023 г. /л. 24/. Съгласно констативната част на А., при извършената от органа по приходите проверка в данъчно- осигурителната сметка на задълженото лице е установено, че по същата не фигурират надвнесени суми, подлежащи на възстановяване. Към 09.06.2023 г. няма изискуеми публични задължения. Констатирано е, че за 2009 г. има подадена ГДД по чл. 50 от ЗДДФЛ с вх. № 22192871/31.03.2010 г. и деклариран данък за довносяне по Приложение № 5- доходи от прехвърляне на права или имущество в размер на 128,40 лв. /погасен на 27.04.2010 г./ и декларирани данни за дължим данък за довносяне по Приложение №2 като ЕТ е в размер на 848,30 лв. Налице са данни за постъпили плащания за покриване на задължението за 2009 г., както следва: на 27.04.2010 г. в размер на 226,01 лв., остатък, дължим за пълно погасяване на задължението- 622,29 лв.; на 29.04.2014 г. в размер на 166,00 лв., остатък, дължим за пълно погасяване на задължението- 456,29 лв.; на 30.04.2015 г. в размер на 313,00лв., остатък, дължим за пълно погасяване на задължението- 143,29 лв.; на 03.05.2016 г. е в размер на 24,78 лв., остатък, дължим за пълно погасяване на задължението- 118,51 лв. Посочено е, че при подаването на ГДД по чл. 50 от ЗДДФЛ за 2009 г. с дължим данък, възниква задължение за минал период, явяващ се неплатен в законоустановения срок. Според данни от информационната система на НАП в подадена Декларация образец № 6 /годишна/ за 2009 г. са декларирани- ДОО в размер на 4 104,08 лв.; ДЗПО в размер на 1 145,32 лв. и ЗО в размер на 1 494,38 лв. По фонд ДОО постъпилите плащания са в размер на 1 410,04 лв. и остатък от задължението в размер на 2 694,04 лв. Констатирано е, че 2012 г. приключва със задължения, както следва: данък по ГДД по чл. 50 то ЗДДФЛ в размер на 662,19 лв.; ДОО в размер на 3 186,75 лв.; ДЗПО в размер на 1 342,24 лв.; ЗО в размер на 1 204,76 лв. В заключение органът е приел, че жалбоподателят няма надвесена сума за възстановяване/прихващане, тъй като всички задължения, декларирани след 30.04.2017 г. се погасяват с най- старите необвързани по дата на плащане, а именно предназначения за авансови и окончателни вноски, поради което няма надвесена сума за възстановяване на С. Ч..

А. е оспорен по административен ред от С. Ч. с жалба вх. №

19-94-18-201/15.06.2023 г. /л.17/г. на ТД на НАП– С. пред директора на Дирекция ОДОП – С., при ЦУ на НАП.

С Решение № 1164/17.08.2023 г. на директора на Дирекция ОДОП – С., при ЦУ на НАП /л.12 и сл./, е потвърден Акт за прихващане или възстановяване № ПО-22221923072510-004-001/09.06.2023 г., издаден от Е. Л. К., на длъжност Старши инспектор по приходите при ТД на НАП- С., връчено по електронен път на 18.08.2023 г. /л.15/. Според решаващият орган органите по приходите са направили обстоен и задълбочен анализ на данъчно-осигурителната сметка на жалбоподателя, в резултат на което са постановили правилен и законосъобразен административен акт. Посочено е, че този извод се съдържа и в предходен Акт за прихващане или възстановяване № ПО-22221923021285-004-001/16.03.2023 г., потвърден с Решение № 728/01.06.2023 г. на директора на Дирекция ОДОП ЦУ на НАП, за което няма данни да е обжалван, с който е отказано възстановяване на претендирана недължимо платена сума от Ч. в същия размер от 847.57 лв..

Приобщена към доказателствения материал е разписка от 07.02.2023 г., видно от която са преведени 908.50 лв.- за принудително събиране на публични вземания /л.44/. Видно от Разпореждане изх. № С230022-135-0040809/07.02.2023 г. на публичен изпълнител при ТД на НАП, е разпоредено разпределение на сумата от 908.50 лева, за погасяване на задължения по изпълнително дело №22150019093/2015 г., както следва: В размер на 0,17 лв. по годишна данъчна декларация (ГДД) за 2011 г. с вх. №224391200358756/24.04.2012 г., в т.ч.: за годишен и авансов данък на едноличен търговец, дължим по реда на Закона за данъците върху доходите на физическите лица (ЗДДФЛ) в размер на 0,08 лв. и лихва в размер на 0,09 лв.; в размер на 314,11 лв. по ГДД за 2013 г. с вх. №224391400449381/29.04.2014 г., в т.ч.: за данък върху доходите на физическите лица от свободни професии, граждански договори и други, дължим по реда на ЗДДФЛ, в размер на 166,00 лв. и лихва в размер на 148,11 лв.; в размер на 560,46 лв. по ГДД за 2014 г. с вх. №224391500564018/30.04.2015 г., в т.ч.: за данък върху доходите на физическите лица от свободни професии, граждански договори и други в размер на 313,00 лв. и лихва в размер на 247,46 лв. и в размер на 33,76 лв. по ГДД за 2015 г. с №224391600589576/03.05.2016 г., в т.ч.: за данък върху доходите на физическите лица от свободни професии, граждански договори и други в размер на 20,00 лв. и лихва- 13,76 лв.

Видно от Удостоверение за наличие или липса на задължения изх. № 220202300022513/07.02.2023 г., С. Ч. няма задължения.

Приложени от жалбоподателя са и Удостоверение за деклариранни данни №220191000061449/31.03.2010 г., видно от Ч. е подал ГДД с вх. № 22192871/31.03.2010 г., с деклариранни приходи: годишна данъчна основа за приходи от прехвърляне на права или имущество в размер на 1284.00 лв., дължим данък за внасяне в размер на 128,40 лв. Деклариранни са приходи от стопанска дейност като едноличен търговец ЕТ „СТЕЛ Стефан Чанков“- годишна данъчна основа на доходите от стопанската дейност като ЕТ, намалена с данъчните облекчения в размер на 1506.72 лв. и дължим данък за внасяне в размер на 226.01 лв. /актуални към 08.04.2010 г./; Удостоверение за наличие или липса на задължения изх. № 22020090183712/28.04.2009 г., видно от което С. Ч. няма задължения /актуални данни към 28.04.2009 г. /; платежно нареждане от 02.05.2012 г. за сумата от 724.43 лв., с посочено основание- ДДФЛ за 2011 г.; Покана за доброволно изпълнение на основание чл.182, л.1 ДОПК изх. №77002342-212/12.11.2013 г., видно от което

задълженията с начислените лихви на Ч. към 12.11.2013 г. са: главница- 4417.36 лв. и лихва- 2144.75лв.; Заявление от С. Ч. с вх. №19-94-18-374/13.12.2013 г. с искане, във връзка с изтичане на давностния срок, да му бъдат погасени всички задължения преди 01.01.2008 г, вкл. осигурителни вноски за 2007 г.; Покана за доброволно изпълнение на основание чл.182, л.1 ДОПК изх. №77-00-644-108/09.07.2014 г., видно от което задълженията на Ч. са: главница- 166 лв. и лихва- 3.23 лв.; Платежно нареждане от 29.04.2014 г., с посочено основание- данък по чл.50 от ЗДДФЛ за 2013 г.

При така установената фактическа обстановка съдът намира от правна страна следното:

Жалбата е подадена от надлежна страна– адресат на обжалвания А., имаща право и интерес от оспорването. Подадена е в законоустановения срок по чл. 156, ал. 1 ДОПК, срещу подлежащ на обжалване акт и след проведено задължително административно обжалване, поради което е процесуално допустима.

Разгледана по същество жалбата е неоснователна.

Съгласно чл. 160, ал. 2 във връзка с чл. 129, ал. 7 ДОПК съдът преценява законосъобразността и обосноваването на акта за прихващане или възстановяване, като преценява дали е издаден от компетентен орган и в съответната форма, спазени ли са процесуалните и материално-правните разпоредби по издаването му.

Разпоредбата на чл. 144, ал.1 ДОПК постановява, че по реда за обжалване на ревизионен акт се обжалват и другите актове, издавани от органите по приходите, доколкото в самия ДОПК не е предвидено друго. В тази връзка, при обжалване на Акт за прихващане или възстановяване, следва да намерят приложение разпоредбите, отнасящи се до ревизионния акт, а именно разпоредбата на чл.156, ал.1 и сл. ДОПК.

Обжалваният акт за прихващане или възстановяване е издаден от компетентен орган- Е. Л. К. старши инспектор по приходите при ТД на НАП- С. /оправомощена със Заповед №РД-01-33/16.01.2023 г.- л.79/, определена да извърши проверка на С. Ч. и да издаде съответен акт за резултатите от проверката с Резолюция за извършване на проверка № №ПО-22221923072510-ОРП-001/07.06.2023 г., издадена от Т. Г. М.– главен инспектор по приходите при ТД на НАП– С. /л.38/. Резолюцията за извършване на проверка също е издадена от компетентен орган, определен въз основа на Заповед № РД-01-1028/30.12.2022 г. на Директора на ТД на НАП С. /л.75- 78/, съгласно която Т. Г. М.- главен инспектор по приходите е определен за ръководител на екип „Проверки по прихващане или възстановяване и проверки по установяване на факти и обстоятелства“ в офис „Л.“, ТД на НАП С., считано от 03.01.2023 г.

Предвид изложеното съдът намира, че обжалваният акт е издаден от компетентен орган по смисъла на чл.110, ал.4 от ДОПК вр. чл.129, ал.2, т.2 и ал.3 от ДОПК и с чл.7, ал.1 т.4 от Закона за Националната агенция за приходите (ЗНАП). Решение № 1164/17.08.2023 г. също е издадено от компетентен орган– директора на Д“ОДОП“ – С. при ЦУ на НАП.

Настоящата инстанция констатира, че А. е подписан с електронен подпис от орган по приходите– негов издател. Съгласно чл. 3 от ЗЕДЕУУ (ред.- ДВ, бр.85 от 2017 г., действаща към момента на издаване на РА) електронен документ е електронен документ по смисъла на чл. 3, т. 35 от Регламент (ЕС) № 910/2014 на Европейския парламент и на Съвета от 23 юли 2014 г. относно електронната идентификация и удостоверителните услуги при електронни трансакции на вътрешния пазар и за отмяна на Директива 1999/93/ЕО (ОВ, L 257/73 от 28 август 2014 г.); като писмената форма се смята за спазена, ако е съставен електронен документ. В конкретния случай

А. е създаден като електронен документ по смисъла на чл.3, ал.1 ЗЕДЕУУ, по отношение на които с оглед фикцията, установена в ал.2 се приема, че е спазено изискването за писмена форма. Доказателствената сила на подписания с КЕП електронен документ е такава, каквато законът признава на подписания писмен документ. Именно като електронен документ, подписан от посочения в него орган по приходите с електронен подпис, актът е изпратен като електронно съобщение и връчен на С. И. Ч. по реда на чл.30, ал.6 ДОПК и това обстоятелство е удостоверено по предвидения за това в цитираната норма ред с разпечатка на записа в информационната система / л.24/. С оглед разпореденото от законодателя в чл.184, ал.1 ГПК, приложима в съдебното производство по оспорване на РА на основание § 2 ДР на ДОПК, тези електронни документи са представени на съда като възпроизведени на хартиен носител преписи, заверени от страната. Това е относимо и за Резолюцията за възлагане на проверка. Валидността на КЕП не е оспорена от жалбоподателя в настоящото съдебно производство.

Оспореният А. е издаден в изискуемата форма и съдържа фактически и правни основания.

В хода на проведеното административно производство не са допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила.

Процедурата по прихващане и възстановяване е уредена в глава 16, раздел първи на ДОПК. Съгласно разпоредбата на чл. 128, ал.1 ДОПК недължимо платени или събрани суми за данъци, задължителни осигурителни вноски, наложени от органите по приходите глоби и имуществени санкции, както и суми, подлежащи на възстановяване съгласно данъчното или осигурителното законодателство от Националната агенция за приходите, се прихващат от органите по приходите за погасяване на изискуеми публични вземания, събирани от Националната агенция за приходите. Може да се извърши прихващане с погасено по давност задължение, когато вземането на длъжника е станало изискуемо, преди задължението му да бъде погасено по давност.

Според чл.129, ал.1 ДОПК прихващането или възстановяването може да се извършва по инициатива на органа по приходите или по писмено искане на лицето. Искането за прихващане или възстановяване се разглежда, ако е подадено до изтичането на 5 години, считано от 1 януари на годината, следваща годината на възникване на основанието за възстановяване, освен ако в закон е предвидено друго.

В хода на производството по чл.128- 130 от ДОПК органът по приходите е длъжен да установи обективно всички факти и обстоятелства, както и да прецени основателността на постъпилото искане.

В настоящия случай, административното производство е започнало във връзка с подадено искане за възстановяване в размер на 847,57 лева, от сметка за принудително събиране, като за тази цел е издадена Резолюция за извършване на проверка № №ПО-22221923072510-ОРП-001/07.06.2023 г. от главен инспектор по приходите в ТД на НАП С.. В хода на проверката и след направена справка за общите задължения на С. И. Ч. – жалбоподател в настоящото производство, органите по приходите са констатирали, че същият към 09.06.2023 г. няма надвнесена сума за възстановяване.

Съгласно разпоредбата на чл. 87, ал. 1 от ДОПК на всяко регистрирано лице се открива данъчно- осигурителна сметка, в която се отразяват данните изброени в ал.2 /т.1-8/.

Съгласно разпоредбата на чл. 50, ал.1 (Изм. - ДВ, бр. 113 от 2007 г.), местните физически лица подават годишна данъчна декларация по образец за придобитите през годината доходи, подлежащи на облагане с данък върху общата годишна данъчна основа и с данък върху годишната данъчна основа по чл. 28; доходите, подлежащи на облагане с патентен данък и/или данък върху таксиметров превоз на пътници по реда на Закона за местните данъци и такси, както и за доходите по чл. 13, ал. 1, т. 29; дължимия данък по чл. 67, ал. 4 за придобитите през годината от източник в чужбина доходи от дивиденди, ликвидационни дялове, доходи по чл. 38, ал. 5, т. 2, ал. 8 и 14, притежаваните акции и дялови участия в дружества, място на стопанска дейност, определена база и недвижима собственост в чужбина, предоставените/получените парични заеми, както следва: непогасената част от предоставените парични заеми през данъчната година, ако размерът им общо надхвърля 10 000 лв.; непогасените към края на данъчната година остатъци от предоставени през същата и през предходните пет данъчни години парични заеми, ако размерът на тези остатъци общо надхвърля 40 000 лв.; непогасената част от получените парични заеми през данъчната година, ако размерът им общо надхвърля 10 000 лв., с изключение на получените кредити, предоставени от кредитни институции по смисъла на Закона за кредитните институции; г) непогасените към края на данъчната година остатъци от получени през същата и през предходните пет данъчни години парични заеми, с изключение на получените кредити, предоставени от кредитни институции по смисъла на Закона за кредитните институции, ако размерът на тези остатъци общо надхвърля 40 000 лв. Съгласно ал. 2 лицата, извършващи стопанска дейност като търговци по смисъла на Търговския закон, включително едноличните търговци, както и физическите лица в случаите по чл. 29а, декларират с годишната данъчна декларация по ал. 1 дължимите и внесените данъци върху разходите по реда на Закона за корпоративното подоходно облагане.

В процесния случай при извършена проверка е установено, че лицето Ч. е подал ГДД за 2009 г., с която е декларирал доходи от стопанска дейност като едноличен търговец и доходи от продажба на акции. Установено е задължение за данък върху годишната данъчна основа за доходи от стопанска дейност като едноличен търговец в размер на 848,30 лв., и данък в размер на 128,40 лв. от прехвърляне на права и ли имущество или в общ размер на 976,70 лева. Констатирано е от решаващия орган, че тъй като лицето системно не е внасяло задълженията си в срок по реда на чл. 169, ал. 4 ДОПК, погасяване на задълженията, формирани въз основа на ГДД за доходи, получени пред 2009г., които не са били внесени е започнало през 2014 г.– 2015 г.

Съгласно разпоредбата на чл. 171, ал. 1 ДОПК публичните вземания се

погасяват с изтичането на 5- годишен давностен срок, считано от 1 януари на годината, следваща годината, през която е следвало да се плати публичното задължение, освен ако в закон е предвиден по-кратък срок, а според ал.2 с изтичането на 10- годишен давностен срок, считано от 1 януари на годината, следваща годината, през която е следвало да се плати публичното задължение, се погасяват всички публични вземания независимо от спирането или прекъсването на давността, освен в изрично предвидените случаи /т.1-5/.

Съгласно разпоредбата на чл. 169, ал. 1 ДОПК публичните вземания се погасяват в следната последователност: главница, лихви, разноски, като според ал. 4, за публичните задължения, установявани от Националната агенция за приходите, до започване на принудителното им събиране, длъжникът заявява по ред и начин, определени със заповед на министъра на финансите, вида на задълженията, които иска да погаси. Ал. 5 гласи, че в случаите по ал. 4 с постъпила сума се погасява задължението от съответния вид, срокът за внасяне на което изтича най-рано към датата на плащането, освен ако в закон не е предвидено друго. Ако срокът за внасяне на две или повече публични задължения от един и същ вид изтича на една и съща дата, те се погасяват съразмерно. Тъй като е имало налични стари задължения, то всяко плащане и постъпила сума е погасявала старо изискуемо задължение и лихвите по него, за което органът не дължи уведомяване на задълженото лице за всяка наредена сума по старо висящо задължение.

Установено е, че погасяването на частта от задълженията, формирани въз основа на ГДД за доходи, получени през 2009 г., които не са били внесени, е започнало през 2014 г. и 2015 г. с превежданите от Ч. суми за погасяване на задължения за 2013 г. и 2014 г. Всяка постъпила сума е погасявала старо задължение и лихви по него, начислени с оглед ненавременното плащане, като по този начин задълженията са се измествали във времето. Така, към 07.02.2023 г. е формиран непогасен остатък, респ. задължение за данък по ГДД и съответстващи лихви за 2011 г., 2013 г., 2014 г. и 2015 г. в общ размер на 908,50 лв.

При преглед на органа в информационния масив на НАП на „Справка за задълженията, плащанията, по които подлежат на разпределение от публичен изпълнител“, е установено, че внесената сума от жалбоподателя в размер на 908.50 лв. е била разпределена за погасяване на задължения по цитираното изпълнително дело.

Според покана за доброволно изпълнение по чл. 182, ал. 1 от ДОПК с изх. №77001671/21.11.2011 г., публичният изпълнител е поканил длъжника да внесе задължението си по конкретната ГДД, в т.ч.: главница в размер на

560,77 лв. и лихва- 33,00 лв. Представеното платежно нареждане за превод в полза на НАП на сума в размер на 593,77 лв. удостоверява именно извършеното плащане на задължението за данък и лихва за 2010 г. в размер на 560.77лв. според данни на информационната система на НАП.

Както правилно е приел решаващият административен орган, в конкретния случай задълженията по ГДД за 2009 г. е следвало да бъдат внесени до 30.04.2010 г. и съгласно разпоредбата на чл. 171, ал. 1 от ДОПК, 5- годишният давностен срок по отношение тези задължения е започнал да тече на 01.01.2011 г., респ. към датите на извършеното прихващане- 29.04.2014 г. и 30.04.2015 г., същият не е бил изтекъл. Предвид отразеното в данъчно осигурителната сметка на жалбоподателя, частта от непогасените задължения за същия период в общ размер на 493,29 лв., в т.ч.: главница - 118,51 лв. и лихва-374,78 лв. са отписани служебно на основание чл. 171, ал. 2 от ДОПК.

По отношение на възражението от страна на жалбоподателя във връзка с представеното Удостоверение № 220191000061449/31.03.2010 (Приложение № 1) /л.6/, следва да се отбележи, че същото е актуално към 08.04.2010 г., като всъщност от съдържанието му се потвърждава приетото от органа, че дължимите за внасяне данъци са в размер на 128,40лв по прехвърляне на права и в размер на 226,01 лв. върху годишната данъчна основа на доходите от стопанската дейност на ЕТ, след приспадане на данъчните облекчения. В същото не се съдържа информацията относно плащане.

Досежно Удостоверение изх. № 22020090183712/28.04.2009 г. (Приложение 2) /л.7/, следва да се има предвид, че датата на която е издадено е предхожда датата на издаване на Удостоверение № 220191000061449/31.03.2010 г., в което са посочени спорните задължения, поради което за актуална се счита информацията съдържаща се в Удостоверението от 31.03.2010 г.

Предвид горното, съдът намира оспорения А. за законосъобразен, поради което жалбата срещу него следва да бъде отхвърлена.

При този изход сторените по делото разноси остават за сметка на жалбоподателя. Претенцията на ответника за юрисконсултско възнаграждение е основателна и следва да бъде уважена на основание чл. 161, ал.1 ДОПК за сумата от 400 лева, изчислена върху материалния интерес, съгласно чл.8, ал.1 във връзка с чл.7, ал.2, т.1 от Наредбата за минималните размери на адвокатските възнаграждения.

Така мотивиран, Административен съд София– град, III-то отделение, 73 състав

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на С. И. Ч. срещу Акт за прихващане или възстановяване № ПО-22221923072510-004-001/09.06.2023 г., издаден от Е. Л. К., на длъжност старши инспектор по приходите при ТД на НАП-С., потвърден с Решение № 1164/17.08.2023 г. на Директора на Дирекция "Обжалване и данъчно-осигурителна практика"- С. при Централно управление на НАП.

ОСЪЖДА С. И. Ч. да заплати на Дирекция „ОДОП“ –С. при ЦУ на НАП сумата от 400 лв. /четиристотин лева/ юрисконсултско възнаграждение.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване с касационна жалба пред Върховния административен съд на Република България, в 14- дневен срок от получаване на съобщението от страните.

Съдия: